

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XI. évf. 2. szám • 2017. március

Különleges húsvéti népszokások

A húsvét a keresztény egyház legfőbb ünnepe, melyhez számos népszokás is kapcsolódik. Ezek közül többet jól ismerünk, viszont a hozzájuk tartozó hiedelmek, a különböző tájegységek sajátos hagyományai tartogatnak még érdekességeket számunkra. Ezekből gyűjtöttünk össze egy csokorra valót.

A 10. század óta ismeretes szertartás Húsvét vasárnapján a **húsvéti ételek**, sonka, bárány, kalács, tojás, bor **megszentelése** a templomban. A húsvéti ételek sorában a bárány Jézust jelképezi, a tojás pedig az élet, az újjászületés szimbóluma. A szentelt ételeknek mágikus erőt tulajdonítottak, számos hiedelem fűződik hozzájuk. A húsvéti kalács morzsáját a tyúkoknak adták, hogy sok tojást tojjanak, vagy megőrizték, s nyáron a verebek kártevése ellen kereszt alakjában meghintették vele a gabonaföldeket. A szentelt sonka csontját kiakasztották a gyümölcsfára, hogy sokat teremjen. A húsvéti szentelt tojáshoz kapcsolódó hagyomány, hogy egy-egy tojást ketten ettek meg, hogy ha eltévednek, jusson eszükbe, kivel ették a húsvéti tojást.

A locsolkodás termékenységvarázsló jellegű népszokás. Eredetének egyházi magyarázata részben a keresztelésre utal, részben pedig arra a legendára, amely szerint a Jézus feltámadását hirdető jeruzsálemi asszonyokat locsolással akarták volna a zsidók elhallgattatni, ill. a Jézus sírját őrző katonák vízzel öntötték le a feltámadás hírét vivő asszonyokat.

A locsolkodás mai formája, a gyermekek locsolkodása szagos vízzel, rövid versikék kíséretében, adománykérés céljából újabb keletű városi szokás. Húsvéthétfőt szokás vízbevető, vízbehányó hétfőnek is nevezni.

Az Ipoly mentén szervezeten történt a húsvéti locsolás, öntözködés. A legények már vasárnap este tojást szedtek a lányos házaktól. Másnap reggel, előre megbeszélte helyen szalonnát kaptak, ott tojásrántottát készítettek és elfogyasztották. A tojáshéjakat annak

a lánynak az ablaka alá szórták, akire haragudtak valamiért. Ezután indultak el locsolni. A lányok igyekeztek elbújni, de akit a legények megtaláltak, azt a kúthoz vitték és vödörszám hordták rá a vizet. Azok a fiúk, akiket nem vettek legényszámba, először a keresztanyjukhoz mentek, akit az ott kapott vízzel meglocsoltak, jutalmul 8–10 hímes tojást kaptak. Ezután mentek a rokonok, szomszédok lányaihoz. Hagyomány volt, hogy kedden a lányok locsolták a legényeket.

Dunántúlról ismeretes népszokás, hogy a legények fűzfavesszőből **korbácsot készítettek**, és húsvéthétfőn ezzel csapkodták meg a leányokat, közben ezt mondogatva:

Keléses ne légy,/Bolhásos ne légy,/Eszkendőre frissebb légy!

A lányok a sibára (Fejér megyében így hívták a korbácsot) szalagot kötöttek, borral vagy piros tojással kínálták a legényeket. A Felföldön és a szlovák–magyar lakta területeken ismert szokás a suprikálás, amikor a lányok korbácsolják meg a húsvéti locsolást végző legényeket.

Húsvét hétfőjén és húsvét vasárnapját követő vasárnap, azaz fehérvasárnap volt szokás a **komatálküldés**. Ez a szokás komálás, mátkálás, vésározás néven is ismert. Az Ipoly mentén a leányok ilyenkor azoknak a legényeknek küldtek tojást, akik farsangkor táncba vitték őket. Az ajándékot személyesen vagy küldött által juttatták el a kiszemeltnek. A Dunántúlon az ajándékot ünnepélyes formában, vers, mondóka vagy dal kíséretében adták át:

Komatálat hoztam, /Föl is aranyoztam, /Koma küldi komának, /Koma váltsa magának.

A húsvéti vagy hímes tojás kapcsán minden bizonynyal a tojásfestés jut elsősorban eszünkbe. Gyerekek körében azonban világszerte elterjedtek a **tojásjá-**

tékok, melyek a szabadban is játszhatóak voltak. A tojásgurítás során valamilyen magaslatról, dombról gurították le a tojásokat. Az volt a győztes, akinek mindeközben ép maradt a tojása. Vicces játék a tojásösszeütés, melyet főleg fiúgyermekek játszottak a locsolkodás során összegyűjtött zsákmánnyal. Két szemben álló játékos kezébe fogott tojással igyekszik eltörni a másik tojását. Akinek hamarabb összetörik a tojása, az veszett. Ismeretes egy olyan változat is, mely szerint pénzérmét kell a tojásnak dobni úgy, hogy az a tojásban maradjon. Akinek ez sikerült, megkapta a tojást. Szórakoztató húsvéti játékok még a tojáskeresés, a tojástánc és a tojásfutás is.

A húsvét azon ünnepek egyike, melyben a keresztény ünnepi szokások jól keverednek a néphagyománnyal. S bár manapság kevés helyen járnak a locsolkodó fiúk házról házra, érdemes az ünnepet újraértelmezve a hagyományokat továbbörökíteni, s megmutatni, megtanítani gyermekeinknek ezek szépségét, jelentését. Próbáljuk ki otthon a siba készítését, tojásírást, vagy játsszunk a szabadban közösen tojásgurítást, tojásösszeütést!

Misik Hajnalka

Régi és új építési előírások és szabályok

Az elmúlt másfél évben számos fontos változás lépett életbe a hazai építési szabályozások tekintetében. Volt olyan jogszabály, ami ez idő alatt három fontos módosítást is megélt, de én most ezekről nem írnék. Helyette összefoglalnám azokat a tudnivalókat, amelyek ma – az immár véglegesnek tekinthető jogszabályokból – fontosak.

Először azonban néhány szót ejtenék egy olyan területről, ami ugyan nem változott, mégis számos lakossági megkeresés érkezik hozzám és jegyzőasszonyhoz is ezzel kapcsolatban.

Kerítések építése

A 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet az országos településrendezési és építési követelményekről (továbbiakban OTÉK) az alábbi főszabályt határozza meg:

44§ (7) Kerítés létesítésének elrendelése esetén a telek tulajdonosa (kezelője, használója) a telek homlokvonalán, továbbá - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - az útról nézve a jobb oldali telekhatáron és a hátsó telekhatárnak ettől az oldaltól mért fele hosszán köteles megépíteni és fenntartani.

Ezt egészíti ki ugyanezen paragrafus 9-es pontja:

(9) Oldalhatáron álló beépítésű területen kerítés létesítésének elrendelése esetén a tulajdonos (kezelő, használó) az oldalkerítést azon a telekhatáron köteles megépíteni és fenntartani, amelyhez az építési hely csatlakozik. Már kialakult beépítés esetén - a helyi szokásoknak megfelelően - az oldalkerítés megépítésének és fenntartásának kötelezettségét a helyi építési szabályzat ettől eltérően is meghatározhatja.

Ebben az esetben az építési hely mindig azt az oldalt jelöli, amelyik telekhatáron a lakóépület áll. Leányváron a belterületi ingatlanok döntő többsége egyébként ilyen oldalhatáron álló beépítésű.

Fontos kiemelni, hogy kerítés építése esetén is a két szomszédos ingatlan közötti telekhatárt hitelt érdemlően csak földmérő tudja földhivatali adatok alapján kijelölni! Sem egy esetlegesen meglévő korábbi kerítés vonala, sem a tulajdonosok mérései nem tekinthetőek hitelesnek. Régebben egy-egy épület vagy kerítés legtöbbször mindenféle kimérés nélkül épült, így Leányváron is számos lakóépület és kerítés van, ami vagy részben közterületen vagy a szomszédos ingatlanon áll!

Épp ezért javaslom minden építkezni szándékozónak, hogy a későbbi pereskedés elkerülése érdekében kerítés vagy épület építését megelőzően földmérővel tűzesse ki ingatlana jogi telekhatárait. Különösen igaz ez épületek építésére, mert egy nem megfelelő helyen felépített épület komoly pereskedésbe torkollhat.

Épületek építése, bővítése, átalakítása, felújítása

Az épületek építésének engedélyezési folyamata jelentősen megváltozott. Az alábbi fő eseteket különböztethetjük meg:

- 1) Lakóépület építése magánszemélynek saját részre méretkorlátozástól függetlenül építési engedély nélkül végezhető, egyszerű bejelentés alapján. A bejelentés az elektronikus építési naplóba történő egyszerűsített kiviteli tervekkel történik. Az építkezés a naplóban történt bejelentést követő 15 nap elteltével kezdhető meg.

- 2) Lakóépület építése nem saját részre vagy vállalkozás által. Ezek az épületek 300 m² alapterületig az előbb ismertetett módon, egyszerű bejelentéssel építhetők. Efelett már a régebbiről ismert építési engedélyezési eljárás kell, hogy megelőzze az építkezés megkezdését. Az építési engedélyezési tervek az úgynevezett ÉTDR rendszerben kell benyújtani (tervezők ismerik már), Leányvár esetében Esztergom város jegyzőjének. Az építési engedélyt az esztergomi építéshatóság adja ki, melynek jogerőre emelkedését követően kezdhető az építkezés.
- 3) Nem lakó funkciójú épületek építése vagy bővítése az eddig ismert módon történhet. Ezekre az épületekre minden esetben kell építési engedélyt kérni! Fontos szabályváltozás, hogy azon épületek kivitelezése, melyeket építési engedélyezési eljárás alapján építenek, minden esetben valamennyi szakágra kiterjedő (építész, statikus, gépész, épületvillamossági) kiviteli terv készítése is kötelező!
- 4) Meglévő épületek átalakítása, felújítása, helyreállítása esetén (ha az nem zárt sorú beépítésben áll, azaz nem közvetlenül a szomszédos ingatlanon álló épülettel határosak az épületszerkezetei) már nem kell építési engedélyt kérni, ha az épület alapterülete, befoglaló mérete, magassága nem növekszik.

Meglévő lakóépület bővítése esetén az 1-es és 2-es pontban leírt szabályok érvényesek.

Nagyon fontos kihangsúlyozni, hogy mind az építési engedély alapján, mind a bejelentés alapján és az ezek nélkül megvalósítható építési tevékenységeknél továbbra is be kell tartani a helyi építési szabályzat és az építési törvény előírásait! Ez év második felében ehhez még párosul majd egy új elem is, a települési arcu-

lati kézikönyv, melynek ajánlásait úgyszintén be kell tartani. Az előírások be nem tartása építésügyi bírság kiszabását vonja maga után, ami nem mérlegelhető, nem csökkenthető, mértéke egy kisebb szabályszegés esetén is több százezer forint, de az építésfelügyelet az építkezést ezzel együtt le is állíthatja. Az egyszerű bejelentés alapján végzett építkezéseket az építésfelügyelet minden esetben legalább két alkalommal ellenőrzi.

Mint látható, számos területen jelentősen egyszerűsödött egy-egy építkezés hatósági engedélyezési folyamata, ezzel párhuzamosan az építetők és tervezők felelőssége jelentősen megnőtt.

Az építési engedély nélkül végezhető tevékenységek leírását az alább jogszabály tartalmazza:

https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=a1200312.kor

Lakóépületek egyszerű bejelentés alapján történő építésének szabályai:

http://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A1600155.KOR×hift=ffffff4&txtreferer=00000001.TXT

OTÉK (kerítés, parkolás, tereprendezés, közművek, csapadékvíz elvezetés, stb.):

https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=99700253.KOR

Leányvár helyi építési szabályzata:

<http://www.leanyvar.hu/lakosoknak/koerjegyzoseg/hatalyos-rendeletek/>

Hanzelik Gábor

polgármester (okl. építészmérnök)

SCHMIDT JÁNOSNÉ szül. BAUMSTARK ANNA 90. SZÜLETÉSNAJÁRA

Szép családi ünnepe volt a népes Schmidt Családnak február 13-án. A MAMÁT köszöntötte a közvetlen család. A távolabbi rokonok telefonon köszöntötték az ünnepeltet. A helyi német önkormányzat, a szomszédok és más rokonai is személyesen gratuláltak Náni néninek. Születésnapján egy díszes jókívánságot is kézbesített a postás. Dr. Orbán Viktor, a Magyar Köztársaság miniszterelnöke köszöntötte Schmidt Jánosné született Baumstark Annát 90. születésnapja alkalmából.

Náni nénivel többször volt már falumúltat idéző beszélgetésem, de ezúttal az Ő ünnepe adott keretet látogatásomnak. A vele való beszélgetéseim többnyire hosszabb lélegzetűek és számomra tanulságosak. A falumúltról szóló ismeretei részletesek, pontosak, forrás értékűek.

Szerénysége révén magáról nem szívesen beszél. Most is arra int, hogy ne essek túlzásokba, amikor róla írok. Ő nem szereti a traktát, de azért enyhe mosolya jelzi, hogy valahol a szíve mélyén örül annak, hogy Ő még ennyi embernek fontos.

A gondosan rendezett képekből közösen válogattunk ki kettőt.

Az első képen a Baumstark Családot látjuk 4 gyermekükkel és vejükkel, Grósz Jakabbal. A felvétel 80 éve, 1937-ben készült. Sajnálatos, hogy a képen látható bányászcsalád tagjaiból már csak egyedül Náni néni él. Őt a hófehér ünnepi ruhájában, a szép spanglis cipőjében, szelíd mosolyával látjuk nővére, Erzsébet esküvőjén.

Nem szívesen beszél saját életéről és jobbra kérdéseim révén tér ki életének egy-két jelesebb eseményére. A csendes, szorgalmas Anna jó képességeit iskolai előmenetele is igazolta. Sokrétű érdeklődési köre már kisiskolás korában megnyilatkozott. 90 évesen is rendszeres könyvolvasó.

Már 14 évesen Pesten szolgált, mint a legtöbb hozzá hasonló korú társa. A háborút követő kitelepítést családja is megszenvedte, de azon kevesek közé tartozott, akik Németországban megkapták a kitelepítés alóli mentességet és még a kitelepítés évében visszaköltözhettek otthonukba. A hazatérés öröme valamelyest enyhítette a háború utáni nélkülözések nehéz időszakának gondjait.

Férje, a szorgalmas Schmidt János iskolatársa volt Annának. Ő az orosz hadifogságból csak 1947-ben tért haza. Hazaérve családját már Németországba telepítették, de ő Annát választotta és itthon maradt.

1950-ben a leányvári templomban kötöttek házasságot. János, a fiatal férj pék volt, és szakmájában vállalt munkát. 1951-ben János fiuk, majd 1955-ben Magdolna lányuk született. Náni néni, férje 1985-ben halt meg. Két gyermekük ez időben már családot alapított. Náni néni 32 év óta az özvegyi sors nehezebb életét éli, de a teremtő nagy ajándékként népes családja törődéssel, szeretettel veszi körül. Mikor a születésnap családi fényképet nézzük, arcának diszkrét mosolyában az élet folytonosságának öröme és elmúlásának csöppnyi bánata is megjelenik.

Reggeli gondolataiban hálát ad teremtőjének, hogy nyugodalmas volt az éjszakai pihenése. Udvari virágos kertjében már illatoznak a fehér nárciszok. Fia már elkészítette a kerti veteményezéshez szükséges ágyásokat, amelybe a konyhakerti zöldségek kerülnek. Többször látom Őt az utcán, ahol a felújított járdán sétabotjával rövid sétákat tesz. Úgy mondja, hogy „muszáj egy kicsit kimozdulni, hogy be ne rozsdásodjak”. Lánya munkába menet vagy jövet autójukkal szinte naponta parkol a ház előtt. Vasárnaponként Piliscsabára viszi a MAMÁT, mert akkor ott van az ebéd, akkor őt szolgálják ki úgy, ahogyan Ő tizenévesen kiszolgált a nagyságos úrék családját. Talán ma is azt vállalná szívesebben, ha újra tizenéves lehetne.

Ő ilyen egyszerűen beszél nagyszerű és gazdag munkában töltött életéről.

Elköszönés előtt kérésemre Náni néni boldogan sorolja az ünnepi fényképen látható szépséges családját, amely körülállja a 90 éves Mamát, és a 90 szál szegfűből készült születésnap csokrot.

Balról jobbra a Schmidt és Tábori család népes csoportját látjuk: Schmidt Evelin, Schmidt Zoltán, Erős Melinda, Schmidt Zoltán, Schmidt Zoltánné, Schmidt Gergely, Schmidt Rebeka, Tábori József, Tábori Józsefné (született Schmidt Magdolna), Schmidt János, Walter Alujzia. A szép fényképet az unoka, Tábori Judit készítette, aki a képről hiányzik.

Kedves Náni néni!

Sok lakótársam nevében is örömmre van, hogy ünnepelhettük 90. születésnapját. A jó Isten áldását kérjük életére. Kívánjuk, hogy további évei is családjá, rokonai, és ismerősei szeretetében és jó egészségben teljenek.

Isten éltesse!

Leányvár, 2017. március 22.

Dr. Szakmár János

1946. március 24. Gondolatok Schmidt Jánosné (szül. Baumstark Anna) képzeletbeli naplójából

Születésnapja alkalmából Nagyné Engler Zsuzsával és Gáspár Tiborral mi is meglátogattuk Náni nénit. Nekünk is örömmel mutatta meg az ajándékba kapott hatalmas virágcsokrot és a féltve őrzött régi és újabb családi képeket.

Náni néni – a közelgő évforduló apropóján – készségesen mesélt nekünk a kitelepítésről is, melyet ő 19 évesen, személyesen is átélt. Mivel ezt a beszélgetést nem a nyilvánosságnak szánta, az események általános körülményeit szeretném megosztani az Olvasókkal:

Náni néni elmondása szerint 1946. március 24-én kellett elhagyniuk az otthonukat, majd egy éjszakát bevagonírozva töltöttek, és csak másnap indult el a vonat. Előtte azonban többek számára megérkezett a mentesítő határozat, miszerint a bányászok itthon maradhatnak. Mégsem élt mindenki ezzel a lehetőséggel, ugyanis a felmentés nem vonatkozott a teljes családra. Ezért voltak, akik mégsem szálltak le a vonatról, mert nem akarták, hogy szétszakadjon a család. Így elindultak az ismeretlenbe.

Az utazás körülményeiről megtudtuk, hogy a vonat igen hosszú volt, kb. 20 vagonból állhatott. Egy-egy vagonban két oldalra rendezték el a ládákat és a „batyukat”, melyekben a holmijaik voltak, ezeken lehetett ülni, aludni. Középen volt egy kis kályha, ami egyrészt meleget adott, másrészt főzésre is alkalmas volt. Ugyan nem tudták, hogy hová viszi őket a vonat, ők mégis a végsőkéig reménykedtek. Abban is, hogy

egyszer hazatérhetnek. Náni néni elmesélte, hogy még hokedlit is táncoltattak. Úgy hitték, ha ráteszik a hokedlire a kezüket és az egy idő után megmozdul, akkor az annak a jele lesz, hogy még visszatérhetnek otthonukba.

Náni néniék családja április 13-án, tehát 3 hét utazás után érkezett meg Heilbronnba. Előtte azonban több városban lecsatoltak egy-egy vagon, többek közt Herbrechtingenben és Künzelsauban is. Néha napok teltek el, mire tovább indultak.

A Baumstark család azon szerencsések közé tartozott, akik visszatérhettek Magyarországra, sőt, a saját házukat is visszakapták. Náni néni ma is férje szülőházában él.

„Nagyon sokan mondták, mikor mi visszajöttünk, hogy ha gyalog is kellene jönni, vagy ha csak aprókrumplit ehethének, akkor is jönnének, ha lehetne. Aztán pár év múlva már jó soruk lett, szép házakat építettek. Akkor már azt mondták, miért nem maradtunk mi is kint.” – mesélte Náni néni.

Szívesen és örömmel hallgattuk őt, újra és újra rácsodálkoztunk, milyen pontosan emlékszik dátumokra, nevekre, helyszínekre. Náni néninek ezúton is további jó egészséget és boldog éveket kívánunk szeretett családjának körében!

Misik Hajnalka

MIT ÜZENNEK ELŐDEINK FAÜLTETÉSEI AZ UTÓKORNAK?

Válogatás a leányváriak környezetszépítő igyekezetének

XX. századi dokumentumaiból

A kitelepítés után a fatelepítés témáját választottam írásom tárgyául, bár mindkettő a tavaszhoz kapcsolódik, de míg az előbbi a fájdalmas keresztút, az utóbbi az örömteli feltámadás húsvéti gondolatköréhez társítható. A tavasz az élet igenlésében, újra indulásában, a természet örök szépségében erősít meg bennünket.

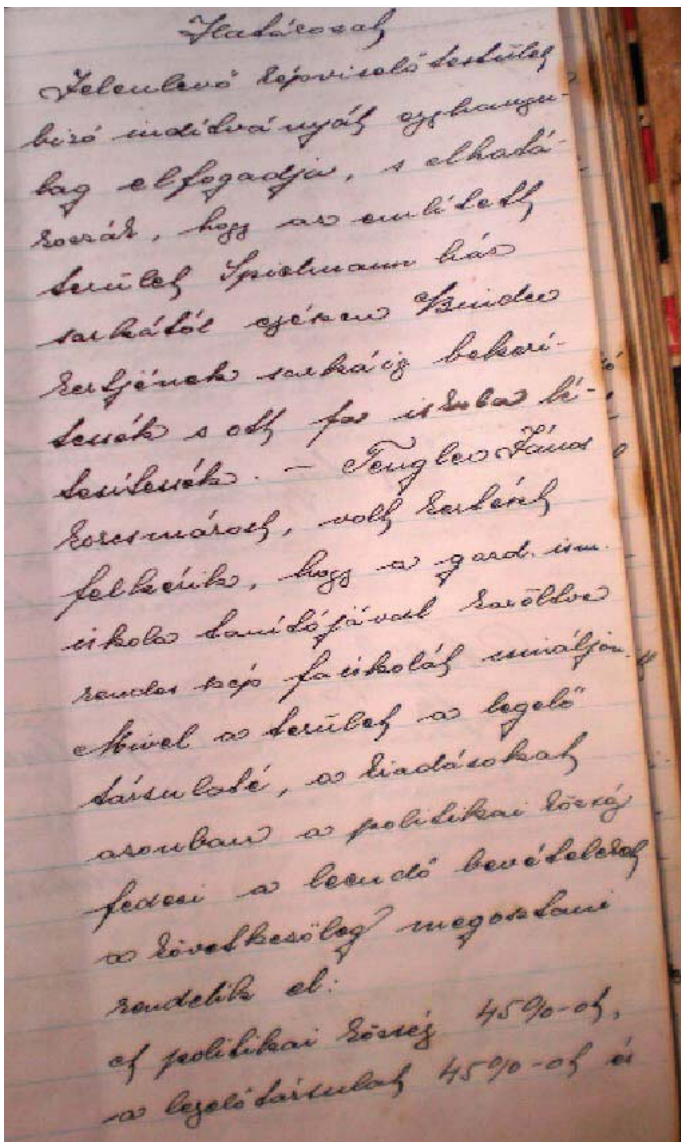
J. M. Nouwen nemes gondolatát idézem egy ácsmester véleményéről:

Tudod miért ilyen nagy és öreg ez a fa?- kérdezi tanuló-ját a mester. Nem, miért?- kérdez vissza a tanuló.

Mert nem jó semmire. Ha használható lenne, már kivágták és szétfűrészelték volna, s ágyat, asztalt és széket készítettek volna belőle. De haszontalan, így hát növekedhetett. Azért ilyen nagy most, hogy megpihenhess az árnyékában. Amikor a fa értéke maga a fa lett, szabadon növekedhetett a fény felé. Ebben rejlik a remény ereje.

Az egyszerű szavakkal megfogalmazott filozofikus vélemény egy tágabb, és más dimenzióba helyezi a fák hasznát, igazi értékét. Növekedésükkel a fény felé mutatnak és a teremtő remény optimizmusát sugallják. Egy-egy fásítási program gyakran konkrét gazdasági érdekekhez kapcsolódott, míg más esetekben politikai felhangot kapott, de minden alternatívára érvényes a bölcs ácsmesterünk véleménye is.

A leányvári levéltári iratállomány áttekintése is igazolja, hogy az egykor híres leányvári faiskola munkája és eredményei a községi képviselő testületi számadások éves, ismétlődő napirendje volt. Íme, a fényképfelvétel az 1902. évi 4/1 számú. leányvári képviselőtestületi közgyűlési határozatról:

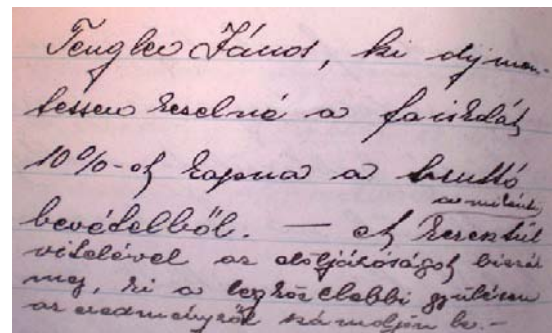

Határozat

A jelenlévő képviselő testület a bíró indítványát elfogadja és elhatározzák, hogy az említett terület Spielmann ház sarkától, egészen a Binder kertjének sarkáig bekerítessék és ott faiskola létesítessék. Tengler János korcsmárost, volt kertészt felkérlik, hogy a gazd[asági] ism[é]tlő iskola tanítójával karöltve rendes, szép faiskolát csináljanak. Mivel a terület a legelő társulaté [legeltetési társulaté] a kiadásokat azonban a politikai község fedezi, a leendő bevételeket a következőleg megosztani rendelik el. A politikai község a legelőtársulatnak 45 %-ot, és Tengler János ki díjmentesen kezelné a faiskolát 10%-ot kapna a bruttó bevételből. A munkák keresztülvitelével az eljárásomat bízzák meg, ki a legközelebbi gyűlésen az eredményről számoljon be.

A határozathozatali közgyűlésen Tisch József volt a

községi
bíró, és
Benedek
József a
körjegyző.

Az iskola részéről Hoch Emil főtanítót kérték fel a faiskolai munkák felügyeletére. Mai lakótársunknak, Gáspár Tibornak és családjának Erzsébet u.203. számú háza volt az egykori Spielmann ház (tulajdonosa Spielmann Mihály volt, aki Gáspár Tiborné anyai nagyapja), Alekszi Vince háza pedig az egykori Binder ház volt. Behatárolhatóan az egykori faiskola a mai Gáspár család házától az Erzsébet utca páratlan házszámú utolsó házáig nyúlt, mélységében pedig e vonallal párhuzamosan, Alekszi Vince házának telekhatáráig terjedt. A téglalap formájú területen ma új, kertes házakat találunk. A faiskola az 50-es évek közepéig végezte munkáját. Utolsó tanítói felügyeletét Nagy István, a helyi tantestület tagja látta el.

1904. március 2-án, a leányvári képviselőtestületi közgyűlés 4. napirendi pontjában tárgyalta a faiskola munkáját. Számadásában jóváhagyta az előző év 499 korona és 57 filléres bevételét és 25 korona 73 filléres kiadását.

A testületnek gondja volt arra is, hogy a faiskola pénzét *gyümölcsötetés véget elhelyeztessék az Esztergomi Hitelbanknál*. Jellemző volt az akkori képviselő testületi határozatok meghozatalára, hogy a határozattervezeteket egy hónapra a bíró házánál közszemlére helyezték el, és a határozatokat csak akkor hozták, ha módosító észrevétel vele kapcsolatban nem volt. A leányvári képviselő testületnek ez időben 6 virilis (a legtöbb adót fizető polgár), 6 választott és 7 előljárósági tagja volt.

A leányvári faiskola példás munkájáról olvashatunk az Esztergom és Vidéke c. hetilap 1931. október 8-i számában, amely három évtizedes fejlődését is prezentálja.

Vármegyénk igen sok községe kiválóan alkalmas a gyümölcsstermelésre, amelyből a megszorult kisgazda kevés fáradtsággal többet eredményezhet, mint jó egynéhány holdas mezőgazdasága. Leányvár és Bajna község elöl jár a példával és községi faiskolájában a folyó évtől kezdve 5-700 darab egységes gyümölcsfával, úgyszólván teljesen ingyen fogja a község lakosságát ellátni. Patka Kálmán leányvári kántortanító által vezetett faiskola valóságos minta-faiskola a vármegye területén.

Az idézett hetilap 1929. augusztus 25-i számában a leányvári málnatermesztő kisgazdák szakértelmét és szorgalmát dicséri, amellyel *már évekkel ez előtt a málna rendszeres termelésére tértek át. Ebben az évben pl. a friss málnabogyó ára ömlesztve, nagy tételben kg-ként 80 fillér, míg a kosaras piaci áru kg-ként 1.20 – 1.80 pengős áron kelt el.*

Ez időben a budapesti munkahelyek kőműveseinek átlagos órabére 64 fillér volt.

Sajnálatos, hogy e jó hírű, és jövedelmező gyümölcsstermelő kultúra is a háború áldozata lett. A Kis Somlyó lankás, köves, homokos földjein volt a község gyümölcsös kertje, ahonnan sok ízletes gyümölcs került a budapesti piacokra is. Egy korosabb emlékezőm, Fink Lízi néni szerint onnan hátikosarakban vitték a friss gyümölcsöt a tinnyei (Piliscsaba-jászfalu) vasútállomásra, mert az volt közelebb a gyümölcsöshöz, ahonnan még az Ó Budáig megváltott vasúti jegy ára is kevesebbe került.

A kitelepített sváb kisparasztok elhagyott gyümölcsöseinek fáit lánctalpas traktorral gyökerestől tépték ki, hogy helyükön az új gazdák az Előre Termelészövetkezetbe kényszerítve „gazdálkodjanak”. Ma a Siemens vonattal Budapestre utazók egy elvadult, bokros, dudvás, gazdátlan területet láthatnak a vasúti kocsik ablakaiból.

Kotsis Pál budapesti műegyetemi tanár úr szerint: *Fát kell ültetni, mert egy elültetett fa nem csak a homokot köti meg, hanem megköti azt is, aki a fát ültette.*

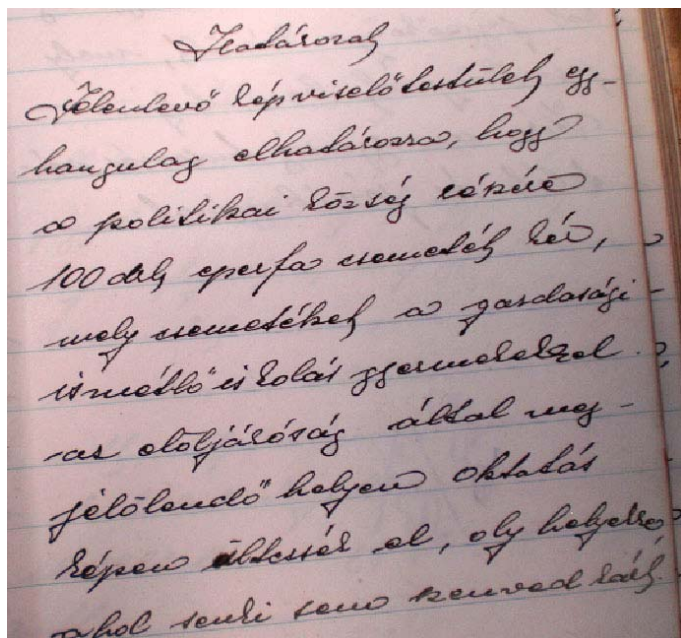
A tanár úr bölcsességét igazolják azok a németországi telefonbeszélgetések és levelek, amelyekben a kitelepített egykori leányvári gazdák, fél évszázad eltelte után is az iránt érdeklődtek, hogy megvannak-e még szülőházuk utcai diófái és kerti szilvafái. Azokat még apáikkal ők ültették, gondozták, és hozzáöttek életükhöz is.

Keleti szép szokás egy-egy kiemelkedő esemény faültetéssel történő befejezése, amellyel az együttműködő résztvevők egyezségét kívánják távlatokba tekintő fontossággal hangsúlyozni.

Gyakoriak a gyermekáldások alkalmából történő emlékfa állítások, amelyek egyben a fák névadó ünnepei is.

Szimbolikus a család és a fa szóösszetételéből képzett családfa kifejezésünk. Még kifejezőbb a német Stamm-
baum, amely a fa törzsére, származására utal. A fák élete az erős gyökerek, az életnedveket továbbító törzsek,
és a fényfürdőben pompázó levelek életével válik egymásrautaltságukban teljessé, összetartozóvá és környeze-
tünk díszévé.

Községünk lakói az országos faültetési akciókhoz is csatlakoztak. Képviselő testületünk közgyűlése támogatta
a Magyar Királyi Országos Selyemtenyésztési Felügyelőség 1441/927 számú - az eperfa állomány gondozása
és szaporítása tárgyában kiadott - kezdeményezését, melyet az 1927-ben hozott 64. számú határozat is igazol.

Határozat

Jelenlévő képviselőtestület egyhangulag elhatározza,
hogy a politikai község részére 100 db eperfa csemetét
kér, mely csemetéket a gazdasági ismétlő iskolás gyer-
mekekkel az előjáróság által megjelölendő helyen, ok-
tatásként ültessék el oly helyekre, ahol senki sem szen-
ved kárt.

Az eperfák telepítési helye a Bécsi utat szegélyező útpadka volt. E vastagtörzsű fák nagy lombkoronájukkal
több településünk főútjait is díszítették. Az 50-es évek iskolai gyermekélményeként gondolok a táti Hangya
épület nagy padlásán nevelt selyemhernyók folyamatos etetésére. Csoportokra osztott fiúk és lányok gyűjtöt-
tük a dúslevélzetű fiatal eperfa ágakat, amelyekkel e falánk hernyókat etettük, majd megcsodáltuk a rózsá-
színű árnyalatú, földimogyoró szerű fényes selyemgubókat. Minden iskolai tantestületnek volt selyemhernyó
tenyésztői felügyelettel megbízott tanítója. A leányvári tantestületben Döme Elvira „káderlapján” szerepelt az
„egyéb tevékenysége” rovatban e kitétel.

E fák a 70-es évektől előregedésük, és a növekvő közlekedést veszélyeztető okok miatt kerültek kivágásra. Egy
bognár mestertől tudom, hogy az eperfahordóban tárolt kisüsti szép aranyárga színt kap, miközben kicsit
„meg is szelidül.”

Még az 50-es években is ünnepeltük a Madarak és Fák Napját. Erdei kirándulásokra, faültetésekre emlékez-
tetnek a kisiskolás éveim. Az idő múlása e szép iskolai ünnepet is elkoptatta. A leányvári plébánia irattárában
olvashatjuk azokat az iskolai évertékelő jelentéseket, amelyekben külön is kitértek e fontos évszázad előtti ün-
nepre.

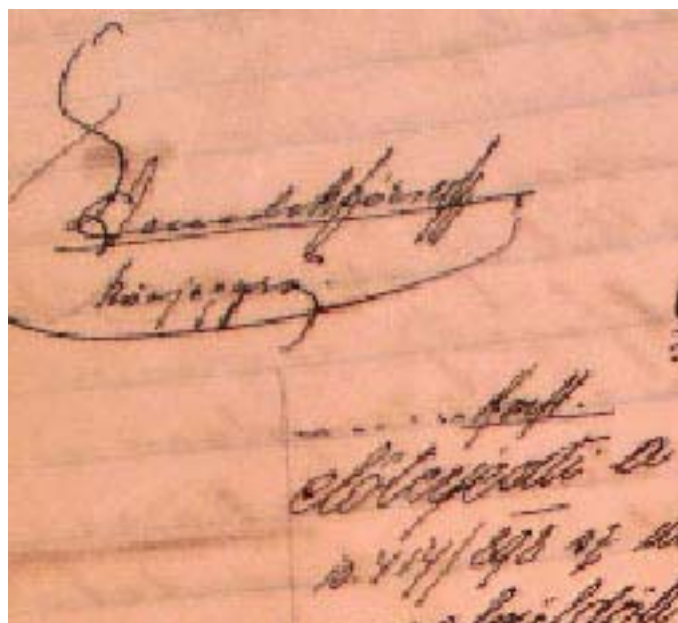
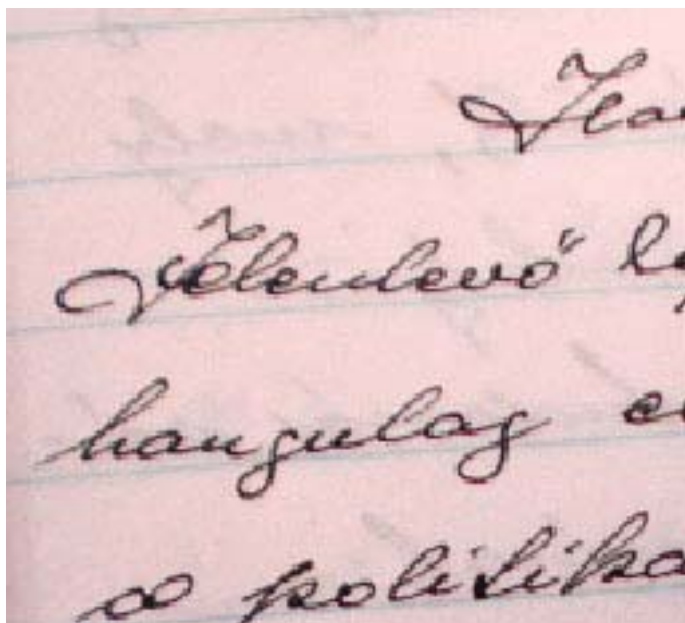
1898. szeptember 10-én a magyarok szeretett Erzsébet királynéja, Ferenc József császár hitvese gyilkosság ál-
dozata lett. Magyarország jótevőjeként nagy szerepe volt abban, hogy

a Kiegyezéssel elindulhatott a békés, polgári fejlődés országunkban. Az országos gyász közepette Darányi
Kálmán földművelésügyi miniszter indítványozta, hogy *aki a természet szépségének oly csodálója volt, annak
emlékét fák millióinak kell hirdetni. Én bizalommal intézem ezt a kérést a magyar társadalomhoz, hogy dicsőült
Királynénk emlékezetére emlékfákat ültessünk.*

Rövid idő alatt fák százezreinek elültetése jelezte az emberek Sissi királynénk iránti tiszteletét, szeretetét.

A leányvári képviselő-testület is csatlakozott az országos mozgalomhoz. 1899. március 7-i

jegyzőkönyvéből olvashatjuk a 6. sorszámú előterjesztést és a hozzá kapcsolódó határozatot.

Felvétel a Leányváron. Előadó közjegyző előterjeszti a tekintetes főszolgabíróságnak 414/898 sz. utasítását, s ennek kapcsán megküldött 71544/I/1-i földművelésügyi m[agyar] kir[ályi] miniszter úrnak a vármegyékhez intézett óháját, mely szerint megdicsőült Erzsébet királyné iránti hálás kegyeletnek megerősítésére minden községben emlékfák lennének ültetendők, minők a szomorú fűz, kőris és szomorú bükk, ép úgy a megdicsőült Királyné kedvenc fái, tölgyek és fenyők, vagy egyéb hosszú életű fák fajai. Mire nézve a következő kép

Határozatott

Az előjáróság utasíttatik, hogy a fennen említett hosszú életű fák kapható fajaiból egy csoportba való mennyiséget beszerezni, és azokat még ez év tavaszán oltalmas helyen elültetni kötelességének tartsa, továbbá, hogy azokat Erzsébet királyné feliratú táblával megjelölje, gondozásban részesítse, a bántalmazástól megkímélje. Felolvastatván aláíratott. Kmft [kelt mint fent]

Benedek József körjegyző; Eifert Jakab bíró; Majer Imre[plébános]; Stadtmüller András

Sajnálatos, hogy településünkön e fák telepítési helyét nem ismerjük. Egy pár dunántúli községünkben gondosan ápolva, szentképes emlékkövel (Bildstock) megjelölve találhatunk még egy-két famatuzsálemet, amely adalék az ott élők lelki gazdagságához. Egy késői felmérés 2 millió 700 ezerre becsülte az ültetett Erzsébet emlékfák számát.

A világháborús időszakokra általában nem jellemző a környezeti kultúra gondozása. A háborús évek utáni ősleges időszakokra inkább a szükség teremtette fakivágások a jellemzőek.

Községünkben 1940-ben került sor az Erzsébet út korszerűsítésére. Az „ínség munkában” (akkoriban így nevezték a munkanélküliek foglalkoztatását) készült útrendezéskor kerültek telepítésre az utat szegélyező diófák, amelyekből napjainkra már csak pár darab díszlik. E pár fa koronáját időszakonként a villanyvezetékek biztonsága érdekében az emelőkosaras favágók teljesen elrondítják.

A háború utáni időszakban a fásítás, mint közigazgatási kérdés a temetőben található szovjet katonai sírok gondozása kapcsán kerül tárgyalásra.

1949-ben a 43. kgy. jelzetű „Temető fásítása” tárgyú napirendről röviden így fogalmaz a jegyzőkönyv:

Jegyző előadja, hogy az egész temetőt, de különösen az 50.000 forint költséggel épült orosz temetőt fásítani szükséges.

Részletesebb a vele kapcsolatos, ugyancsak 1949. évi 19.kgy előterjesztés, melynek tárgya a „temető karbantartása”:

Jegyző előadja, hogy folyó évben az orosz hősi temetőt felépítettük. Az egész temető utcafrontjának bekerítése az 1950. évben megtörténik. Ezen adottságok esetében a temető állandó gondozása vált szükségessé. Javasolja, hogy a község állandó temetőgondozót alkalmazzon évi 500 forint fizetéssel, akinek feladata a hősi temető havonkénti gyomtalanítása, a kápolnához és a hullaházhoz vezető utak gondozása. 100 forint pedig szemétfuvarozási költségre irányozandó elő... Az orosz temető fenntartása községi feladat, ahol 56 sírt kell a községnek gondoztatnia. Fedezetéről az 1950. évi költségvetésben gondoskodni kell. Ezen véghatározat 15 nap közszemlére teendő azzal, hogy ellene ezen idő alatt fellebbezéssel lehet élni. Fellebbezési idő letelte után határozatunk jóváhagyásra felterjesztendő.

E jegyzőkönyvek szövegezése is jelzi, hogy olyan emberek határoztak, akiknek döntése csak a felsőbb fórumok utasításainak formális végrehajtása volt. A diktátumokat csak végrehajtani lehetett, de azért fontos volt a demokratikus látszat is, mivel hivatkoztak a „15 napos közszemlére” is. E dokumentumok az akkori idők közigazgatási rendszerváltása küszöbén készültek. 1950. I. törvénye a tanács törvény, amelynek mintája a szovjet típusú tanács törvény volt.

Ezeknek az éveknek a környezetszépítő programjai már inkább a politikáról szóltak, mint sem a faültetésekről, parkosításokról.

Írásom címadó kérdését nem szeretném válaszolatlanul hagyni.

Tíz év alatt 55 jeles községi személy életéről, munkásságáról készítettem írásokat a Leányvári Újság számára. Ők valamennyien olyan emberek voltak, akik mindig a Nap felé fordították tekintetüket, de erős gyökerekkel is bírtak, akár csak a terebélyes fák, amelyek hűsítő árnyékában az elfáradtak mindig erőt tudtak gyűjteni. Jó érzéssel tölthet el bennünket, hogy ilyen fáklyavivő leányváriak már a régmúltban is voltak.

A levéltári közgyűlési dokumentációk csak 1950-ig voltak elérhetőek így ez időponttól hiteles forrásokról nem adhatok számot.

A címben jelzett időszak levéltári jegyzőkönyveiből 221 fényképet készítettem, annak reményében, hogy egy-egy témakör retrospektív áttekintése segítségünkre lehet mai gondjaink megértésében, jobb megoldásában, és forrás lehet egy majdani részletes falumonográfia elkészüléséhez is.

Források: Az idézett jegyzőkönyvek az MNL Komárom Esztergom Megyei Levéltár. V.233 Leányvár község iratai 1856-1950; Képviselő testületi jegyzőkönyvek, 1873-1950 (hat kötet)

Az adatgyűjtés időpontja 2017. február hó.

Leányvár, 2017. március 20.

Dr. Szakmár János

Rendhagyó megemlékezés az iskolában

Iskolánkban idén a megszokottól eltérő módon emlékeztünk meg az 1848-as forradalomról. Csernyák Attiláné, történelem szakos tanárnő interaktív vetélkedőt állított össze a diákok számára. Célja az volt, hogy a gyerekek ezúttal ne csak szemlélői legyenek a megemlékezésnek, hanem aktív részesei.

A tanulók 12 csoportba osztva, a feladatokon keresztül, együttesen idézték fel a forradalom eseményeit. A nyolcadikosok voltak a csapatkapitányok, akik irányították vegyes korosztályú csoportjukat.

A feladatok igen változatosak voltak: csatakiáltás megfogalmazása és előadása, a szabadságharc legfontosabb szereplőinek felismerése képről, majd róluk információk gyűjtése, puzzle összeállítása, színezős feladatok a legkisebbeknek, történelmi kvíz, a Himnusz, a Szózat és a Nemzeti dal szövegének kiegészítése, szabadságharcra kapcsolatos népdalok gyűjtése és előnéklése.

Úgy gondolom, a rendhagyó megemlékezés elérte a célját, ugyanis ezúttal nemcsak a szereplők készültek lázasan erre az alkalomra, hanem mindenki. A kisebbek izgatottan kérdezték egymást, vajon kikkel kerülnek egy csapatba és milyen feladatok várhatnak rájuk. A diákok hatékonyan dolgoztak ebben az egy órában, hiszen az eredményhirdetéskor kiderült, hogy a minimális pontkülönbségeknek köszönhetően 12 csapatból 5 is dobogós helyen végzett.

Végezetül álljon itt az a csatakiáltás, amelyik az értékelés során a legjobban tetszett a zsűrinek:

Rab lelkünk győzni vágy, győzni vágy,

Keljünk föl s védjük meg a hazát, a hazát!

A lázadás nem mehet kárba,

Gyerünk, huszárok, irány a csatába!

A célunk a függetlenség,

de ha nem nyerünk, az örök veszteség.

A hazáért akár meghalunk,

és így bizonyítjuk, hogy igaz magyarok vagyunk!

Kimagasló eredmények a német nyelvi versenyeken

A nemzetiségi és a két tannyelvű iskolák 5. és 6. osztályos tanulói számára – a hagyományokhoz híven – Tatabányán rendezték a megyei, majd az országos nyelvi versenyt. A leányvári iskolát az 5. osztályból Varga Zsófia és Balázs Attila, a 6. osztályból pedig Szokolci Anna és Balázs Dániel képviselte. A gyerekek sokat készültek a megmérettetésre tanítójuk,

Leányvári Gabriella vezetésével. A munkának meg is lett a gyümölcse, hiszen a megyei fordulón mindkét páros a legjobbnak bizonyult a saját évfolyamában, az országos versenyen pedig – a két tannyelvű iskolák diákjaival közös kategóriában – a nagyszerű 2. helyen végeztek. Gratulálunk nekik, büszkék vagyunk rájuk!

Tanulmányi versenyek Leányváron

Áprilisban a mi iskolánk (és a művelődési ház) lesz helyszíne két tanulmányi versenynek is. Csernyák Attiláné és Kovács Andrea megyei történelmi versenyt szerveznek, míg a német szakos pedagógusok a 3. és

4. osztályosok megyei német nyelvi versenyét állítják össze és bonyolítják le.

Misik Hajnalka

Tavaszi feladatok a kertben

Kedves Olvasók!

Tavaszközepén járunk, minden fa, cserje, virágos pompában díszlik, és ekkor örömmel igazából a természet megújulása, mely minden embert csodálattal tölt el. Minden zöld ruhát ölt, kizöldülnek a növények, beindul a vegetáció.

Nos, a jó kertész a szép növények csodálata során nem feledkezik meg egy-egy fontos munkátról sem, és ezzel megalapozza az éves zöltség-, gyümölcs-, valamint szőlőtermés mennyiségét és minőségét. A díszkertben pedig arról gondoskodunk, hogy a növények maximálisan kifejtsék díszértéküket.

Április közepén és végén kezdhethetjük vetni a főnövényeinket: a paradicsom, paprika, uborka magjait kiszórva szabadföldbe. Ezen kívül elvethetjük a tökfélék és a bab magjait április végén, május elején is. A zöltségfélék magvetésénél a talajban élő rovarkártevők (cserebogár lárva, lőtücsök és fonálféreg) ellen fontos a talajfertőtlenítés Basamid 5G kiszórásával. Fontos a tápanyag utánpótlása is. Ha ősszel elhanyagoltuk a szerves trágyázást, akkor most szórjunk ki megfelelő mennyiségű műtrágyát, ami elindítja a növényeket a fejlődésben!

A gyümölcsfák és a szőlő metszése után elvégzett lemosó permetezés után figyeljünk oda a csapadékos időben a gombabetegségekre (gyümölcsfáknál monília, tafrina, varasodás, lisztharmat, tűzelhalás, szőlőnél peronoszpóra, lisztharmat és botritisz beteg-

ségeire) és a rovarkártevők (levéltetvek, molylepkek, pajzstetvek, és a cserebogár imágóinak) kártételére! Ezen kórokozók és kártevők ellen a gazdaboltokban kapható szerekkel még időben, esetleg megelőzően védekezzünk permetezéssel! A permetlé töménységét a permetszer csomagolásán előírtaknak megfelelően állítsuk be! Ezzel a védekezéssel lényegesen megalapozzuk termésünk mennyiségét, és minőségét is.

A szőlőültetvényben ne feledkezzünk meg az első zöldmunkáról, a hajtásválogatásról sem, mellyel egyben a szőlőtőkék termésmennyiségét és terhelést tudjuk szabályozni. Figyeljünk oda, hogy a termés és a belőle készült bor minőségét a nem megterhelt tőkékkel fogjuk elérni (1-2 db fűrt/termővessző)!

A díszkertben, balkonládákban pótoljuk az egyházi növényeinket palántázással! A balkonládákba ültetett növényeknél fontos a talaj minősége és mennyisége, valamint összetétele, mert a növények virágzását és élettartamát is befolyásolják. Fontos, hogy a balkonládába ne zsúfoljuk össze a növényeket, a kisebb ládába 3 darabot, a nagyobb ládába pedig 5 darab növényt ültessünk be!

A fűvet a műtrágyázás után rendszeresen nyírhatjuk, valamint az új területen a fűmagot is elvethetjük.

A díszcserjékből nevelt sövényeket is elkezdhetjük nyírni. A mulcsozott ágyásokban pedig az elbomlott, elhasználdott fenyőkérgyet pótoljuk friss kéreggel!

A növényi szerves hulladékokat a komposztálóba tesszük, azt rendszeresen forgassuk, és évente egyszer nitrogén tartalmú műtrágyával szórjuk meg, valamint nyáron a száraz időben locsoljuk is meg!

A munkák elvégzésekor figyeljünk oda a kerti eszközeink és gépeink állapotára! A szükséges karbantartást végezzük el, és tartsunk be néhány műszaki előírást is: a metszőolló és az ásó széle legyen éles, a kétütemű motorral ellátott gépbe olajadalékkal összekevert üzemanyagot tesszünk, stb.!

A fenti munkálatok végeztével élvezzük a kert primőr zöldségeinek (hagyma, retek, saláta) és gyümölcseinek (szamóca) ízét, zamatát! Az áprilisban, májusban nyíló hagymás és évelő lágyszárú, valamint a sziklakerti növényeink díszét is fogadjuk örömmel!

E sorokkal kívánok jó kertészkedést és a természet kincseiben való örömet.

Mezős Balázs

A Leányvár SE Judo Szakosztályának eredményei:

A februári, Oroszlányban megrendezett **Komárom-Esztergom megyei Diákolimpián** judósaink nagyszerűen versenyeztek, melynek eredményeként 9 arany-, 2 ezüst- és 2 bronzéremmel tértek haza.

1. helyezettek: Csizmadia Szilvia, Tandi Rebeka, Veres Nikolett, Tóth Eszter, Szlovák Mihály, Molnár Péter, Legény Glória, Mohácsi Ramóna, Hertlik Nóra,

2. helyezettek: Hertlik Máté, Mészáros Kende

3. helyezettek: Tóth János, Kovács Tamás

Budapesten, az UTE csarnokban rendezték a **2. junior rangsorversenyt**, ahol a leányvár ifi judósok jól teljesítettek: Tandi Zsanett a 2., Tandi Alexa pedig a 3. helyen végzett.

Meghívásos verseny (Tokodaltáró) eredményei:

1. helyezettek: Csizmadia Szilvia, Klányi Jázmin, Tandi Rebeka, Hertlik Nóra

2. helyezettek: Mészáros Sarolta, Mészáros Kende, Tóth János Ágoston, Nagy Ákos Bence, Szlovák Mihály, Madarász Hunor, Hertlik Máté

3. helyezettek: Nagy Áron Domokos, Klányi Kristóf, Bujdosó Dávid

Remek eredményeket értek el versenyzőink a Veszprémben rendezett **IFI Magyar Bajnokságon** is. Tandi Alexa három győzelemmel a döntőig menetelt. Az utolsó mérkőzés aranypontra dőlt el. Alexa intéssel vesztett, így a 2. helyen zárta a versenyt. Kiválóan szerepelt a két elsőéves ifi versenyzőnk, Tandi Zsanett és Farkas Szilvia is, mindketten bronzérmesek lettek.

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Sass Dorottya, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal

Pfluger Antal

Zöld hulladék begyűjtése

Ezúton tájékoztatjuk a Lakosságot, hogy a zöld hulladék begyűjtésére szolgáló zsákok megérkeztek Hivatalunkba. Az ingyenesen biztosított 8 db zsákot minden érvényes hulladékszállítási szerződéssel rendelkező lakos átveheti az önkormányzatnál hétfőnként ügyfélfogadási időben (13-16 óráig).

Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége

MÁV: Jelentős változások az esztergomi vasút menetrendjében

A Budapest–Esztergom vasútvonalon végzett felújítási és villamosítási munkák miatt március 31-től július 29-ig változik a vonatok menetrendje, korlátozásokra kell számítani.

Három hétvégén (március 31 – április 3., április 21-24., április 28 – május 1.) péntek 20:45-től hétfőn hajnali 3:00 óráig Pilisvörösvár–Esztergom között vonatpótló autóbuszok közlekednek. A pótlóbuszok megállói – a között vonalvezetése miatt – esetenként eltérnek a vasútállomásoktól, megállóhelyektől.

A várható nagyobb utasforgalomra és a turistákra tekintettel **húsvétkor nem kell pótlóbuszokra átszállni**, az ünnepi forgalmi rend szerint közlekednek a vonatok.

Hétköznap éjszakánként is lesz változás: április 3-7., április 10- 13., április 18-20. és árpilis 24-27-ig, az Esztergomból Budapest felé 22:11-kor, illetve a Nyugati pályaudvarról Esztergomba 22:25-kor és 23:25-kor induló vonat helyett Budapest és Piliscsaba között pótlóbuszokkal kell utazni.

Május 2-től július 29-ig az utolsó három esti vonat helyett lesznek vonatpótlók.

A vonatpótló buszok minden esetben a Volánbusz Árpád hídi állomása és Esztergom között közlekednek.

A vasúttársaság kéri utasait, hogy figyeljék az állomásokon kihelyezett hirdetményeket és útbaigazító táblákat, térképeket, valamint a hangos utastájékoztatást. A módosított menetrend a MÁV-csoport (www.mavcsoport.hu) honlapján, a vágányzári hírek között érhető el. Továbbá az utasok tájékozódhatnak a Vonatinfó alkalmazásban és a MÁVDIREKT telefonos ügyfélszolgálatánál is a +36 (1) 3 49 49 49-es telefonszámon. Telekom-hálózatból hívhatják a +36 (30) 499 4999-es, Telenor-hálózatból a +36 (20) 499 4999-es, Vodafone-hálózatból a +36 (70) 499 4999-es számot.

Forrás: www.varkapuinfo.hu

Anyakönyvi hírek

Megszületett

Kollár Zsófia Katalin és Kovács Zoltán leánya,

Zsófia Magdolna (2017.02.23.)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874